

Arrest

nr. 66 201 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 25 januari 2011, verklaart er zich op 31 januari 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 31 mei 2011, verstuurd op 31 mei 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen bent u een Roma, afkomstig uit Belgrado (Servië) en bent u in het bezit van de Servische nationaliteit. U bent officieel gehuwd met R. A. In Servië kende u wegens uw etnische origine de nodige problemen. Zo kende u regelmatig problemen met onbekende Serviërs die oorspronkelijk uit Kosovo kwamen. Zo gebeurde het dat zij u op straat en aan uw huis aanvielen en sloegen, gemiddeld zo een tweemaal per week. Tevens gebeurde het dat u door die Kosovaarse Serviërs in een ton werd gestoken, waar dan een deksel werd opgezet. Ook uw zoon A. werd zeer geregeld door die Kosovaarse Serviërs geslagen wanneer hij op straat ging spelen. Daar u uw

echtgenote niet ongerust wilde maken, zegde u haar dat u A. sloeg omdat hij onrustig was. Verder kende u problemen met Servische hooligans/skinheads. Wanneer die skinheads u op straat zagen, zaten ze u meermaals achterna. U kon gelukkig steeds ontsnappen. Op 2 oktober 2009 stierf uw schoonbroer B. terwijl hij in de bouw aan het werk was voor een Serviër, Z., ook wel L. genaamd. Volgens de verklaringen van Z. zou het om een werkongeval gaan waarbij een grote houten balk tegen het hoofd van uw schoonbroer terecht kwam met zijn dood tot gevolg. U bent er echter van overtuigd dat het om moord gaat. Immers, wanneer u twee dagen na de dood van B. zijn lijk in het ziekenhuis van Novi Sad (Servië) te zien kreeg, merkte u een gat in de schedel waar juist een vinger in paste, de grootte van een kogel. U ging dan ook vijf dagen na de dood van B. met uw schoonmoeder en uw schoonbroer F. G. verhaal halen bij de politie in Zrenjanin (Servië) en diende klacht in tegen Z. Wanneer u twee dagen later nogmaals naar de politie ging was Z. daar eveneens aanwezig en dreigde hij ermee jullie te vermoorden. Wanneer uw schoonmoeder later inlichtingen ging inwinnen bij de politie zegde de politie haar steeds dat het onderzoek aan de gang was. Daar Z. nog steeds op vrije voeten rondloopt en gewoon verder kan werken, bent u ervan overtuigd dat Z., gelet op het feit dat hij zeer machtig en rijk is, de politie en de dokters die de autopsie deden heeft omgekocht. Het is immers niet normaal dat Z., die bovendien nog minderjarig is, zomaar verder zonder vergunning (minderjarige) personen te werk kan stellen. In september 2010, wanneer u in het centrum van Belgrado goederen aan het verzamelen was, werd u ineens opgemerkt door Z. Z. greep u vast en wilde u vermoorden. Gelukkig voor u waren er heel wat mensen in de buurt die het incident opmerkten wat ertoe leidde dat Z. u losliet. Z. zegde u dat hij u wel een volgende keer zou vinden. U ging van dit incident onmiddellijk melding maken bij de politie in Belgrado. De politie zegde u dat ze het probleem zouden oplossen, maar daar kwam niets van in huis. Voorts bracht u aan in Servië in erbarmelijke omstandigheden te moeten leven. Zo woonde u sinds uw huwelijk met A. onder de Gazela-brug in Belgrado. Tot slot hebt u sinds uw vijftiende te kampen met hartproblemen en hebt u al een viertal jaren astma. Wanneer u ademhalingsproblemen kende, ging u in Belgrado meestal naar de spoedafdeling om zich te laten verzorgen. Op zich waren uw medische problemen geen motief om Servië te verlaten, maar u kon in Servië niet genezen daar u niet de nodige financiële middelen had zich bij privé-artsen te laten behandelen. U verliet met uw gezin per vliegtuig Servië op 25 januari 2011 richting Duitsland. Vervolgens ging de reis naar Rotterdam (Nederland) waar u een aantal dagen bij een tante van uw echtgenote verbleef. Op 31 januari 2011 reisde u met uw gezin door naar België, waar u dezelfde dag nog een asielaanvraag indiende. U wenst niet naar Servië terug te keren daar u hernieuwde problemen vreest met Z., skinheads en de Kosovaarse Serviërs, misschien wel met uw dood tot gevolg. Voorts heeft u geen plaats om naar terug te keren in Servië.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: de Servische paspoorten van uzelf en uw echtgenote, uitgereikt op 27 februari 2010 te Belgrado; de Servische paspoorten van uw kinderen, uitgereikt op 4 maart 2010 te Belgrado; uw geboorteakte en Servisch nationaliteitsbewijs, beiden uitgereikt op 8 september 2009 in Leskovac (Servië); de geboorteakte van uw echtgenote, uitgereikt op 9 oktober 2007 te Nis (Servië); het Servisch nationaliteitsbewijs van uw echtgenote, uitgereikt op 17 september 2009 te Nis; de geboorteaktes van uw zonen A. en D., uitgereikt te Belgrado op respectievelijk 9 maart 2007 en 18 februari 2010; de Servische nationaliteitsbewijzen van uw kinderen, uitgereikt op 18 februari 2010 te Belgrado; uw huwelijksakte, uitgereikt op 18 augustus 2009 te Belgrado; uw rijbewijs, uitgereikt op 28 december 2001 te Belgrado; kopieën van documenten betreffende de dood van uw schoonbroer B. G.; kopieën van geboorteaktes van het hele gezin, voor u verkregen op 5 september 2009 te Leskovac, voor A. op 17 september 2009 te Nis, voor A. op 15 september 2009 te Belgrado en voor D. op 28 augustus 2009 te Belgrado; het gezondheidsboekje van uw zoon A. en ten slotte een aantal Servische medische attesten waaruit blijkt dat u meermaals voor uw ademhalings- en neusproblemen een arts bezocht."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- er kan geen enkel geloof gehecht worden aan verzoekers beweerde problemen met Kosovaarse Serviërs, hooligans/skinheads en Z. in Servië. Verzoeker legde hierover immers tegenstrijdige verklaringen af en ook de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote komen niet overeen. Bovendien zijn verzoekers verklaringen ook niet te verzoenen met enkele documenten die zijn schoonbroer F.G. heeft neergelegd in het kader van zijn asielaanvraag;
- uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de opsporing, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Tevens blijkt uit die

informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie.

- als de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie of politioneel wangedrag aan te klagen;

- uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat veel Roma in Servië vaak te kampen hebben met een achterstelling op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting. Deze situatie is echter het gevolg van een samenloop van diverse factoren die niet herleid kan worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan ten aanzien van de Roma;

- verzoeker verkreeg in Servië zonder problemen identiteitsdocumenten van de bevoegde Servische instanties, wat recht geeft op een aantal basisrechten, hij kon er zich inschrijven in het arbeidsbureau, hij beschikte er over een gezondheidsboekje en hij ontving tot aan zijn komst naar België maandelijks twintig euro kindergeld, zodat er wat verzoeker persoonlijk betreft geen sprake kan zijn van een systematische discriminatie vanwege de Servische overheidsdiensten;

- volgens alle neergelegde documenten beschikt verzoeker in Servië over een vaste domicilie, zodat de nodige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij zijn beweerde verblijf onder de Gazela-brug de afgelopen jaren;

- wat verzoekers medische problemen betreft, blijkt uit zijn verklaringen en uit de door hem neergelegde documenten dat hij steeds een beroep kon doen op de Servische gezondheidsdiensten;

- de geboorteaktes, de nationaliteitsbewijzen, de paspoorten, de huwelijksakte en het rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens, die hier niet in twijfel worden getrokken. Het gezondheidsboekje van verzoekers zoon A. geeft enkel aan dat hij in Servië toegang had tot de medische zorgverlening. De medische documenten tonen aan dat verzoeker meermaals een arts bezocht voor zijn ademhalingsproblemen.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden niet zo belangrijk zijn dat ze de geloofwaardigheid van het asielrelaas volledig ondermijnen. Er is volgens verzoeker geen ernstige reden om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in twijfel te trekken. Verzoeker is ervan overtuigd dat de Servische autoriteiten hem geen hulp kunnen bieden. Hij wijst erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing toegeeft dat binnen de Servische politie nog een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven. Verzoeker wijst er ook op dat de door de commissaris-generaal aangehaalde informatie algemeen van aard is en tegenstrijdig aan andere objectieve bronnen. Verzoeker citeert uit een aantal internationale rapporten en besluit hieruit dat er in Servië nog veel discriminatie heerst tegenover minderheidsgroepen zoals de Roma en dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma zelden worden vervolgd.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft terecht vastgesteld dat verzoeker over zijn asielrelaas tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en dat ook de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote niet overeenkomen. Verzoeker betwist dit ook niet in zijn verzoekschrift. Verzoeker stelt wel dat deze tegenstrijdigheden niet zo belangrijk zijn dat ze de geloofwaardigheid van het asielrelaas volledig ondermijnen. De Raad volgt verzoeker hierin echter niet. De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben immers betrekking op alle onderdelen van verzoekers asielrelaas, zowel zijn beweerde problemen met de Kosovaarse Serviërs, met de hooligans/skinheads, en met de vermeende moordenaar van zijn schoonbroer, als zijn beweerde pogingen om bescherming te verkrijgen van de Servische autoriteiten en het al dan niet hulp zoeken bij een advocaat. Bijgevolg ondermijnen deze tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas wel degelijk volledig.

Verder heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht gesteld dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat de Servische autoriteiten en de Servische politie voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de opsporing, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen en dat tevens blijkt dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Deze vaststellingen zijn gebaseerd op verschillende nationale en internationale rapporten, waarin de situatie in Servië uitgebreid wordt besproken. De drie korte citaten die verzoeker in zijn verzoekschrift heeft opgenomen, wegen niet op tegen deze rapporten. Bovendien volstaat een verwijzing naar een algemene toestand niet om een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken, maar moet verzoeker zijn concrete problemen aannemelijk maken. Uit wat voorafgaat, is reeds gebleken dat verzoeker zijn problemen niet aannemelijk maakt. Bovendien heeft de commissaris-generaal terecht gesteld dat er wat verzoeker persoonlijk betreft geen sprake kan zijn van een systematische discriminatie vanwege de Servische overheidsdiensten, aangezien verzoeker in Servië zonder problemen identiteitsdocumenten verkreeg van de bevoegde Servische instanties, hij er zich kon inschrijven in het arbeidsbureau, hij er over een gezondheidsboekje beschikte en hij tot aan zijn komst naar België maandelijks twintig euro kindergeld ontving.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in zijn land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER